

τόσο της Κύπρου όσο και του εξωτερικού. Στην Αλεξάνδρεια κυκλοφόρησε το 1887 ένας μικρός τόμος που είχε σαν τίτλο: Βιογραφία, Θάνατος και κηδεία του Αείμνηστου Μητροπολίτου Κιτίου Κυπριανού. Σ' αυτό λοιπόν τον τόμο δημοσιεύτηκαν και ποιήματα που έγραψαν διάφοροι για τον γρήγορο χαμό του Κυπριανού όπως των: Χρ. Παπαδόπουλου, Μ.Ι. Ευθυβούλου, Σ. Λυσανδρίδη, Β. Μιχαηλίδη, Π. Χριστοδουλίδη, κ. α. Στεφάνια δε κατάθεσαν μεταξύ των πολλών, ο Δήμος Λεμεσού, η Κυπριακή αδελφότητα Αιγύπτου, η Αγγλοαιγυπτιακή Τράπεζα Λάρνακος, η Ευρωπαϊκή παροικία Λάρνακος, οι Έλληνες δικηγόροι Λεμεσού, οι Ελληνικές Σχολές Λάρνακος και Λεμεσού κ.τ.λ.

Ο Θάνατος του Κυπριανού χαρακτηρίστηκε σαν «τοπικό» δυστύχημα». Και δικαιολογημένα! Η δημοφιλία του ήταν τόση που οι δημοσιογράφοι δεν εύρισκαν λέξεις να συνθέσουν τις νεκρολογίες τους. Παρά ταύτα όμως μέσα στο βαρύ πένθος που θυθίστηκε ο τόπος με λιτότητα έγραψαν για την φιλοπατρία του, την πνευματική του προσφορά, την ευτομία και την νοημοσύνη του. Δεν παρέλειψαν να τονίζουν στις δημοσιεύσεις τους αυτές την αδιάλειπτη και ειλικρινή δράση του, την ανένδοτη πρόθεσή του και τις κραυγές του ενάντια της Αγγλικής τυραννίας. την αντίστασή του σε διάφορες αντεθνικές ενέργειες της απολυτάρχου κυβέρνησης σε

βάρος και εξουδενισμό της Ελληνικής πλειονότητας της Κύπρου. Με κίνδυνο πολλές φορές της ζωής και της θέσης του, μόνος του με αξιοπρέπεια και τιμή είχαν αδιαλείπτως την σφενδόνην αυτού τεταμένην κατά πρόσωπον των Άγγλων τυραννίσκων και την πατριωτικήν αυτού φάρετραν μεστήν βελών, ων το έχ επεικές ησθάνθη σαν πλέον ή άπαξ αδικοπραγούντες οι άρχοντες της Κύπρου...».

Και η κραυγή του αυτή δεν έμεινε χωρίς αποτέλεσμα. Ήταν λοιπόν πράος καρτερικός και ευγενικός χαρακτήρας που κοπίασε για τους ανθρώπους του τόπου του, θυσιάστηκε και μαρτύρησε για τα δίκαια των εθνικών του προσδοκιών. Ο έξαλλος πολλές φορές εκείνος πατριωτικός αλαλαγμός του αντηχούσε πέρα για πέρα του Κυπριακού ορίζοντα.

Αυτός ήταν μέσα σε λίγες γραμμές ο Κυπριανός Οικονομίδης του οποίου το σύντομο πέρασμα από τον Κυπριακό ορίζοντα άφησε ζωντανή τη μνήμη του. Ευτύχησε να υπηρετήσει τον Κυπριακό Ελληνισμό στις πιο δύσκολες και τραγικές μέρες της μαύρης δουλείας. Οι επερχόμενες γενιές θα τιμούν και θα θαυμάζουν Κυπριανόν τον αφοσιωμένον Ποιμενάρχην και θερμουργόν πατριώτην. Τέτοιων ανδρών το πέρασμα η Εκκλησία, η Πατρίδα και ο Ελληνισμός θα θυμούνται για πάντα. «Κυπριανέ Αθάνατε. Την Κύπρον που αφίνεις; Ο ήλιος Σου σαν έδουσε σβην η ζωή κι' εκείνης!!!»

A. Τηλλυριδης.

Προσευχή προσφυγόπουλου

Χριστούλη, Σου της προσφυγιάς τον πόνο έχεις, νοιώσει,
παιδί, σαν ήσουνα μικρό,
είχες τον πρώτο σου σταυρό,
του άδικου πικρό καρπό, στα χέρια σου σηκώσει.

Από ψηλά που βρίσκεσαι, σκύψε και δεξ εμένα,
που με κρατάει το κακό
με τη θία βοηθό
μακριά από το σπίτι μου και χώματ' αγιασμένα.

Τις μέρες μου τις δύσκολες πιστεύω τις μετράς.
Σύντομα κάμε να βρεθώ
Ξανά στο χώμα το ιερό,
στο σπίτι μου το πατρικό. Εσύ που μ' αγαπάς.

Γεώργιος Κοκής